

er blevet enige om, ryger i vasken. Det synes jeg hr. Rune Lund skulle snakke med sine venner fra Afrika om.

Må jeg så ikke svare på spørgsmålet om det multilaterale over for det bilaterale? Hvad tror hr. Rune Lund, hvis han overhovedet har tænkt tanken igennem, det forekommer mig usandsynligt, men hvis han har det, hvad tror hr. Rune Lund, at Frankrigs position ville være i de her forhandlinger, hvis Frankrig skulle forhandle alene? Tror hr. Rune Lund, at det er nemmere at få presset Frankrig til reformer, når de ikke har den selvstændige vetoret umiddelbart i forhandlingerne, eller er det sværere?

For hvis ikke vi havde det multilaterale system, så havde vi det bilaterale, og så skulle vi jo forhandle direkte med Frankrig, direkte med Grækenland, direkte med Portugal, direkte med Irland og de andre lande, som ønsker at bevare landbrugsstøtten.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Morten Messerschmidt og Dansk Folkeparti gerne vil deponere Danmarks handlekraft hos en Europa-Kommission, som i den grad fører en forhandlingslinje, der går ud over ulandene.

Jeg kan konstatere, at det, der sker i øjeblikket, er, at det er Frankrigs linje i forhandlingerne, som går ind og dikterer en forhandlingslinje fra EU-Kommissionen, der i den grad er skadelig for ulandene.

Jeg bliver også nødt til at kommentere det vrøvl, som hr. Morten Messerschmidt siger om, at det her skulle være en forhandlingsrunde med det resultat, der ligger, som skulle være til gavn for ulande. Hr. Morten Messerschmidt bruger gamle tal, henviser til Verdensbanken.

I den seneste beregning, der er lavet fra Verdensbanken, slås det fast, at ulandene kun vil vinde 16 milliarder, mens de rige lande vil vinde 80, og at de milliarder, som ulandene vil få, vil blive opvejet af andre tab, bl.a. i forhold til faldende toldindtægter. Så de tal, som hr. Morten Messerschmidt kommer med, er simpelt hen ikke rigtige, for hr. Morten Messerschmidt har ikke de mest aktuelle beregninger fra Verdensbanken, som hr. Morten Messerschmidt ellers refererer til.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Om Dansk Folkeparti ønsker at deponere vores handlekraft i EU? Altså, hr. Rune Lund har jo kun siddet på Christiansborg lige så længe som jeg, det vil sige godt et års tid, så derfor *kan* det godt komme som en ny oplysning, men svaret er nej.

Men i nogle tilfælde er det altså fornuftigt, at man laver nogle fælles, koordinerede tiltag, og der har Dansk Folkeparti peget på en række områder, hvor det giver mening at lave fælles politik. Det er miljøområdet, handelsområdet og bekæmpelse af terrorisme, hvor det giver mening, at EU gør det – en lang række områder. Men det er da klart, at EU er milevidt fra den drøm, som Dansk Folkeparti har, om et europæisk samarbejde.

Men hvis man nationaliserer det her, hvis man gør det til et bilateralt spørgsmål, så tror jeg bare ikke, at hr. Rune Lund vil komme meget tættere på sit ønske, for sagen er jo, at i dag kan vi presse Frankrig og de andre lande, jeg tidligere nævnte, internt i EU til at reformere sig, fordi vi rent faktisk er med til at finansiere den kage, som de gerne vil spise. Det kan vi jo ikke, hvis Frankrig skal forhandle selvstændigt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og næste ordfører er fru Helle Sjelle.

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti synes vi, at den status for Doharunden, som udenrigsministeren og udviklingsministeren netop har redegjort for, er udmærket.

Vi oplever jo i de her år en hastigt stigende grad af globalisering, og det medfører en øget handel mellem landene, en øget udveksling af viden og en intensiveret strøm af kommunikation. Vi kender alle sammen fordelene ved globaliseringen: Vi kan sidde hjemme i stuen og sende en mail til Kina, vi kan købe produkter, som er produceret i Spanien, og vi kan se nyheder fra USA.

Samtidig betyder globaliseringen også en øget handel til gavn for vores økonomi. Der er derfor ingen tvivl om, at globaliseringen bærer en række fordele med sig, og at globaliseringen vil kunne føre til øget vækst for mange lande.